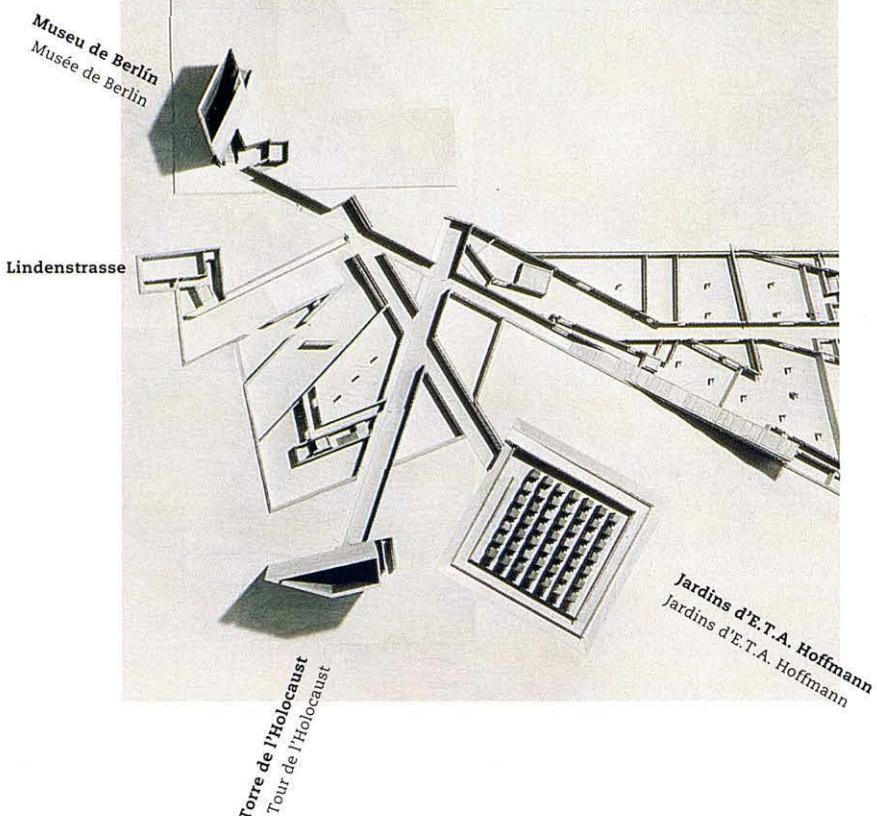
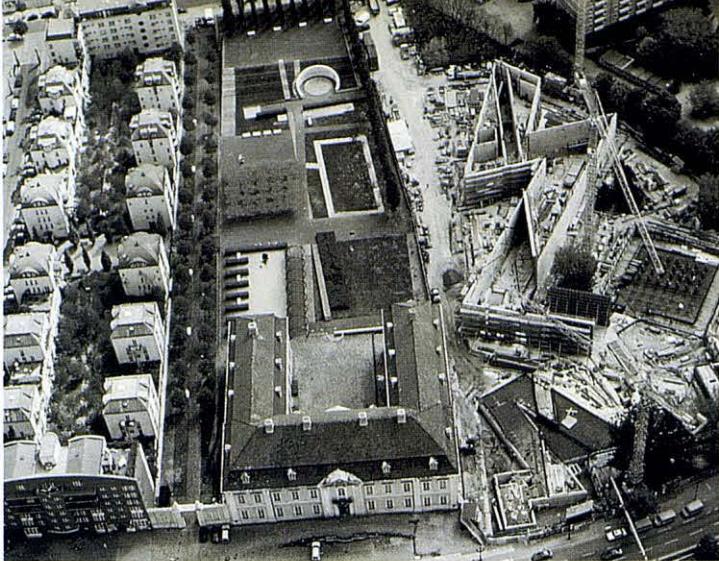

DANIEL LIBESKIND

Museu
Jueu
Musée
Juif

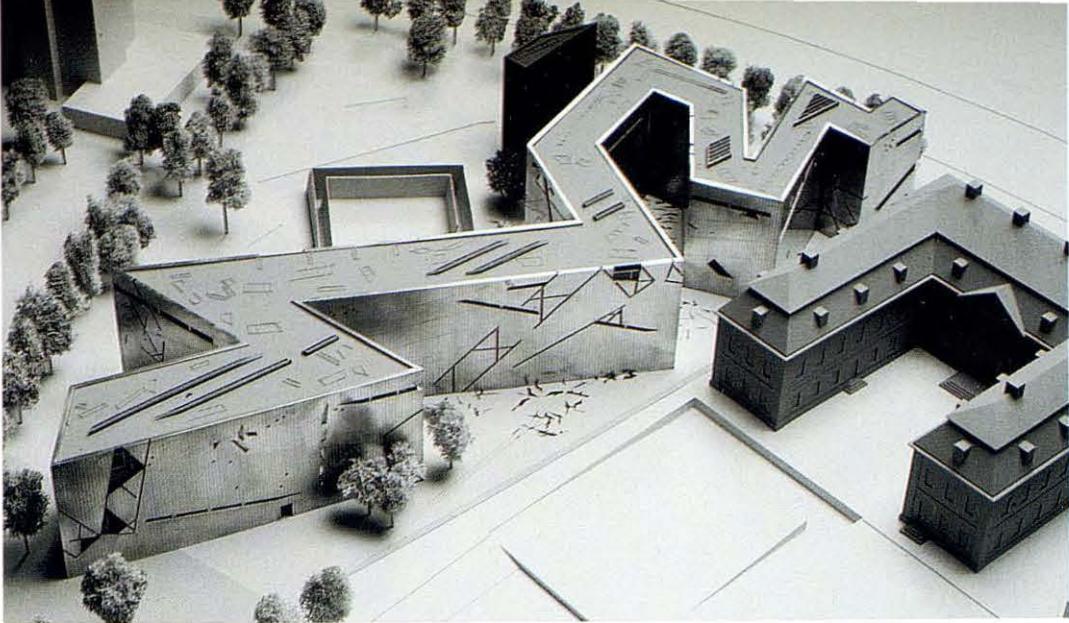

El disseny del nou museu jueu en el museu de Berlín pretén mostrar la integració de la història de Berlín amb la història dels seus ciutadans jueus; una història que es va demostrar que estava fatalment entrellaçada. En el programa es van abordar tres aspectes fonamentals: la incapacitat de parlar de la història de Berlín sense parlar de la història dels jueus; la necessitat d'inserir arquitectònicament i físicament l'absència de vida jueva a Berlín després de l'Holocaust; i, en el pla urbà, la voluntat de portar una llum que connecta els espais i la memòria en la ciutat que en una altra època va estar dividida. L'accés al nou museu es fa pel vell edifici barroc. El visitant baixa al soterrani on es produeix la intersecció de tres carrers. El primer és un carrer curt que s'acaba en cul-de-sac amb la torre de l'Holocaust, d'angles aguts, on hi haurà les signatures dels jueus deportats i assassinats.

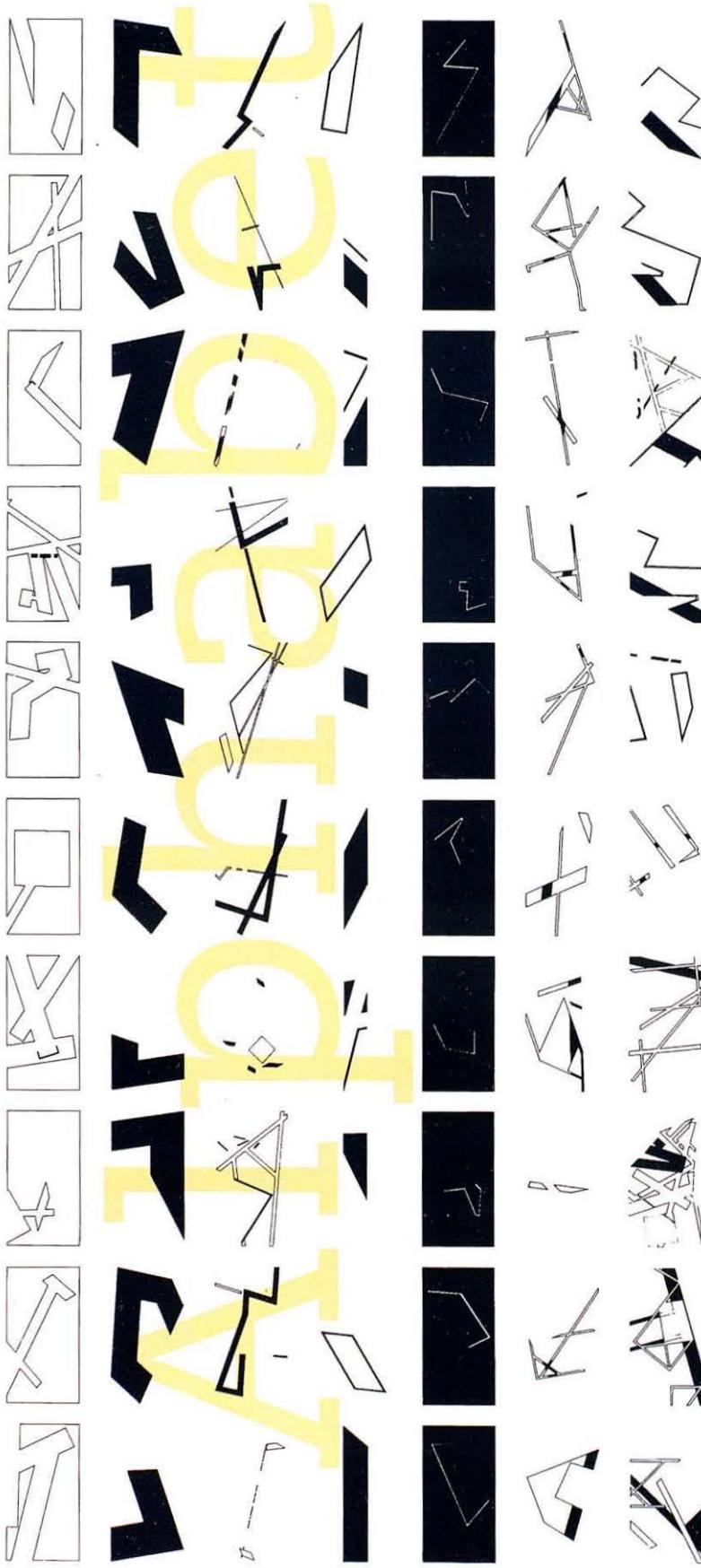
El segon carrer porta al jardí d'E. T. A. Hoffmann, un jardí de columnes que representen l'emigració i l'exili dels jueus. I el tercer és el més llarg i s'hi exposen els objectes religiosos de la comunitat jueva que van quedar, i porta als espais de la galeria superior mitjançant una escala principal. Tallant l'edifici hi ha el buit: una estructura impenetrable que es pot travessar mitjançant ponts en el buit que creuen d'una galeria a l'altra. Els visitants estan orientats al voltant d'aquest espai absent: un espai que evoca l'eradicació de la vida jueva a Berlín. Les galeries del museu exposaran la col·lecció de la història de Berlín i la seva població jueva en totes les àrees culturals i artístiques del passat fins al futur. L'esquema és una desviació dramàtica del museu tradicional ja que aborda el fet cultural de les relacions germano-jueves sense representacions simulades ni sentimentalismes.

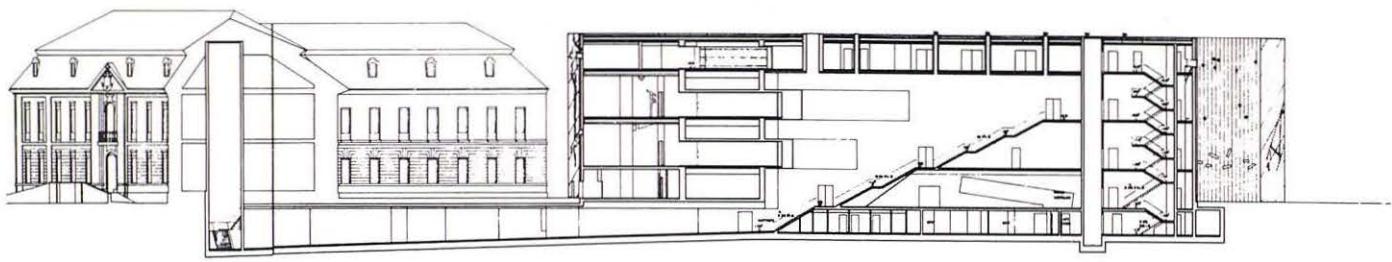
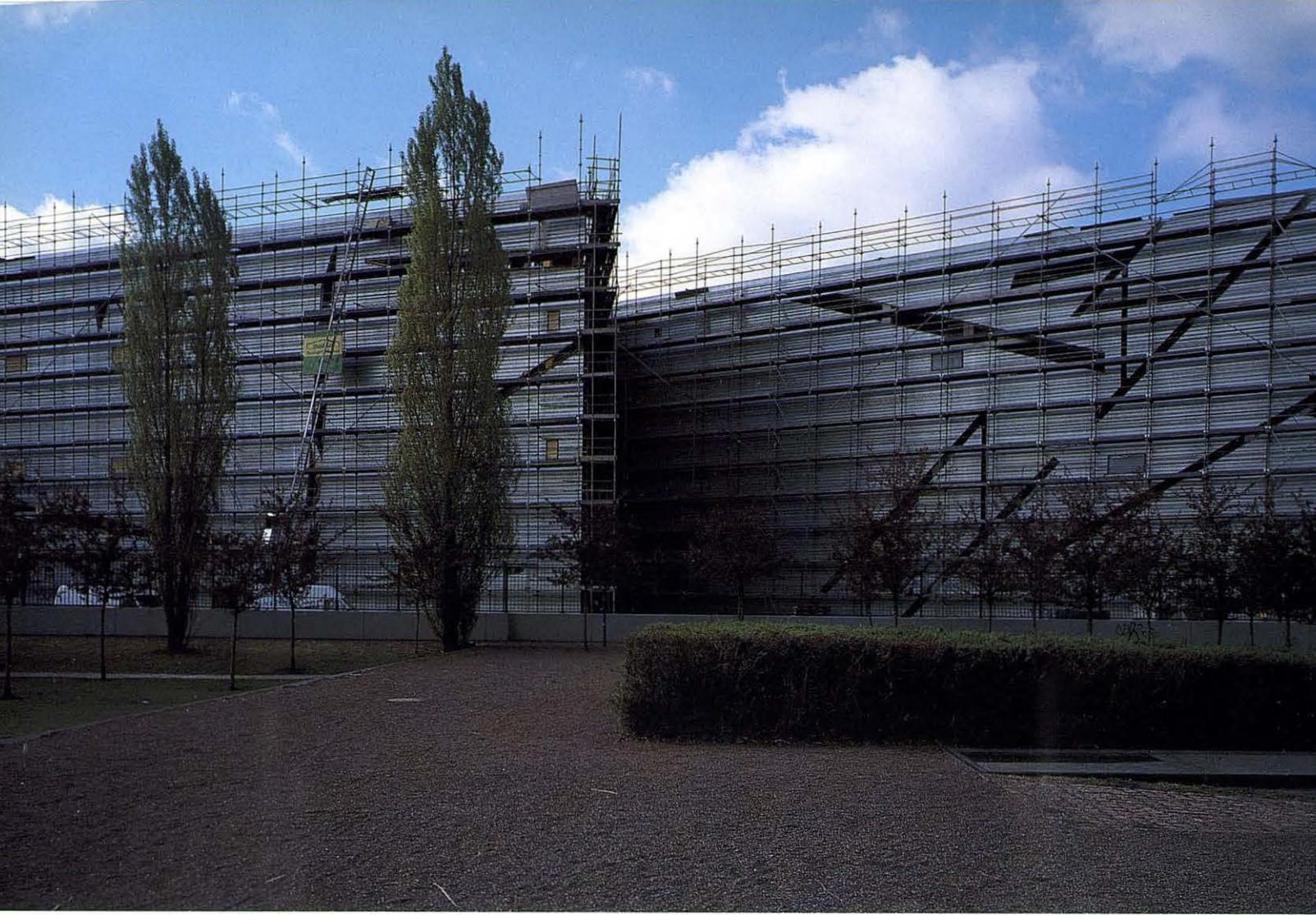
La conception du Musée juif du musée de Berlin veut montrer combien l'histoire des citoyens juifs de Berlin fait partie intégrante de son histoire; une histoire qui a démontré qu'elle lui était fatallement liée. Dans son programme, trois aspects fondamentaux ont été abordés : l'incapacité de parler de l'histoire de Berlin sans parler de l'histoire des juifs; la nécessité d'incorporer architecturalement et physiquement l'absence d'une vie juive à Berlin après l'Holocauste et, sur le plan urbain, la volonté de projeter une lumière qui relie les espaces et la mémoire dans cette ville qui, à une autre époque, a été divisée. L'accès au nouveau musée se fait par le vieux bâtiment baroque. Les visiteurs descendent au sous-sol où se croisent trois rues. La première est une impasse en cul-de-sac sur la tour de l'Holocauste, aux angles aigus, sur laquelle seront gravées les noms des juifs déportés et assassinés. La deuxième rue mène au jardin

Tres eixos subterrànies s'entrecreuen, complint funcions diferents. El primer conduceix a un camí sense sortida, el Monument Commemoratiu de l'Holocaust. El segon porta a l'exterior, als jardins d'E.T.A. Hoffmann, i representa l'exili dels jueus. El tercer eix, més llarg, conduceix a les sales d'exposicions del Museu de Berlín i del Museu Jueu de 1870 en endavant. Trois axes souterrains s'entrecroisent, remplissant différentes fonctions. Le premier conduit à une voie sans issue, le Monument Commémoratif de l'Holocauste. Le deuxième mène à l'extérieur, aux jardins d'E.T.A. Hoffmann, symbole de l'exil juif. Le troisième axe, plus long, amène aux salles d'expositions du Musée de Berlin et du Musée Juif de 1870 jusqu'à nos jours.

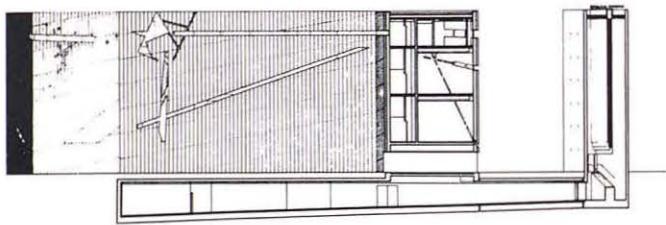

Emplacement. Emplacement Berlin — Architecte. Architecte Daniel Libeskind — Collaborateurs Matthias Reesse (Cap de projete. Chef de projet), Stefan Blach, Jan Dinnbier, Tariq Maccabhan, Eric J. Schall (Architectes projete. Architectes) Arge Baustenien und Lubic (Direcció d'obra. Chef de chantier) Müller, Knippschild, Wehberg (Paisagistes. Paysagiste) GSE Saar, Enselet und Partner, IGW Ingenieurgruppe Wiese (Estructura. Structures) — Projet. Projet 1989 — Execució. Construction 1993-1997
Fotographies. Photographies Ramon Prat, Manfred Beck, Chris Duisberg, Steven Gerrard, Jordi Bernadó

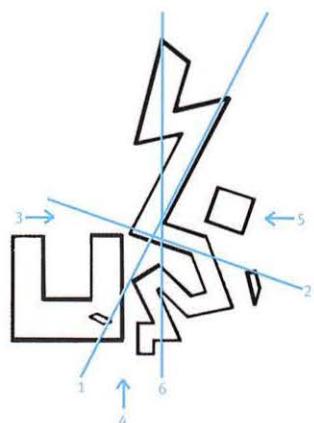

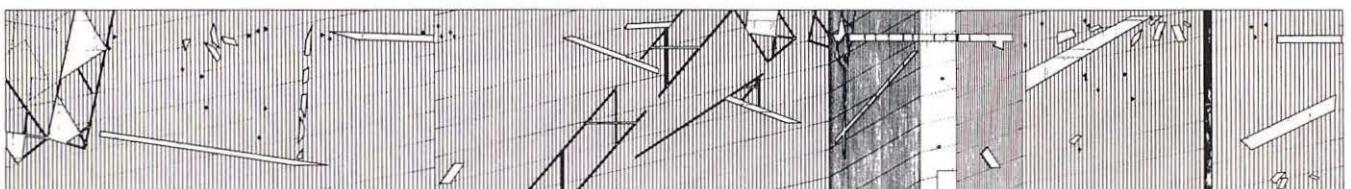
1

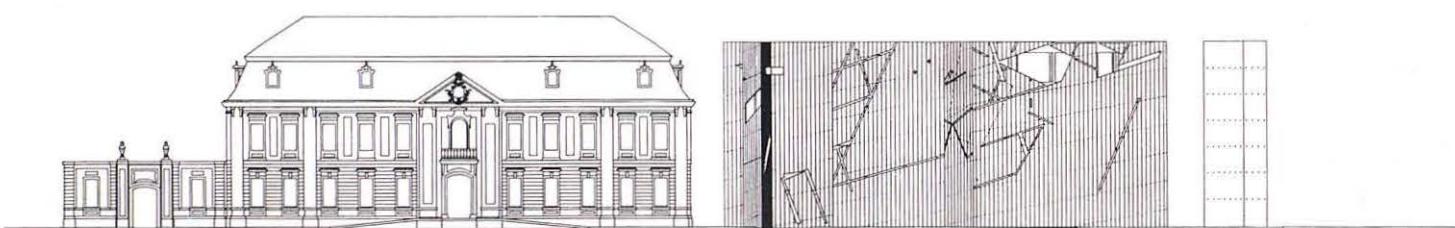
2

Seccions 1 i 2.
Alçats 3, 4 i 5
Coupes 1 et 2
Façades 3, 4, 5

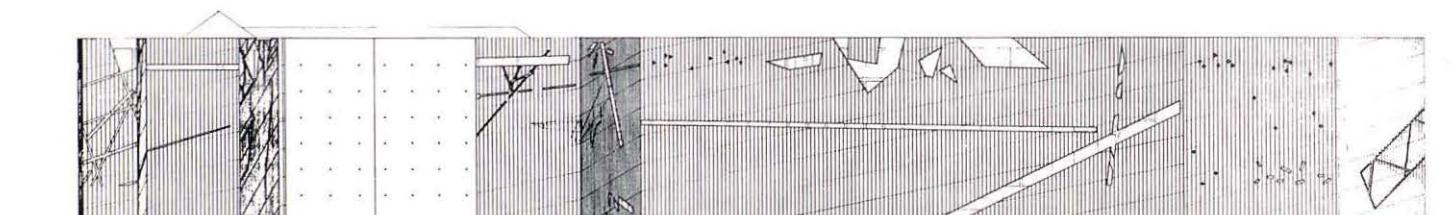

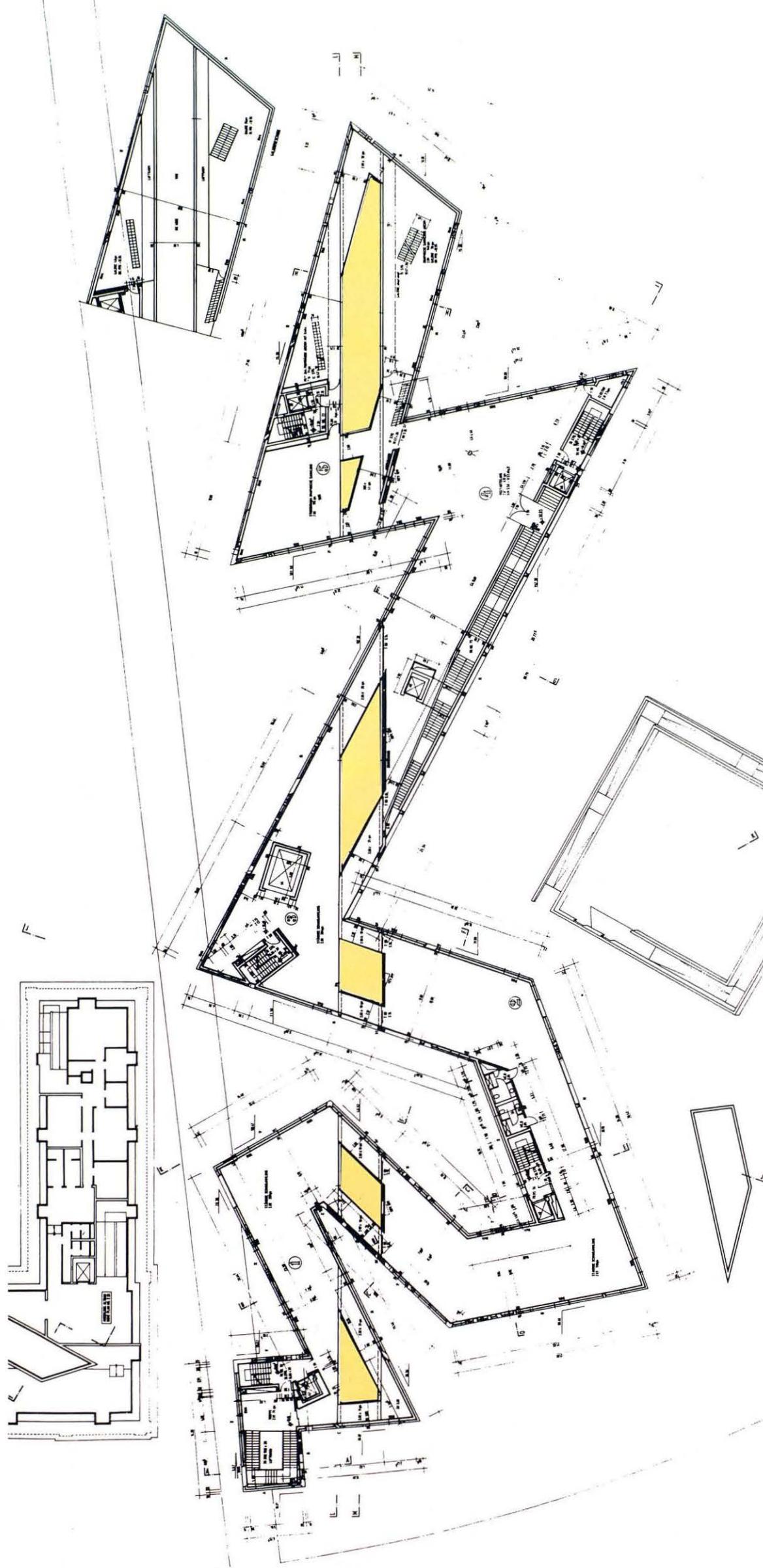
3

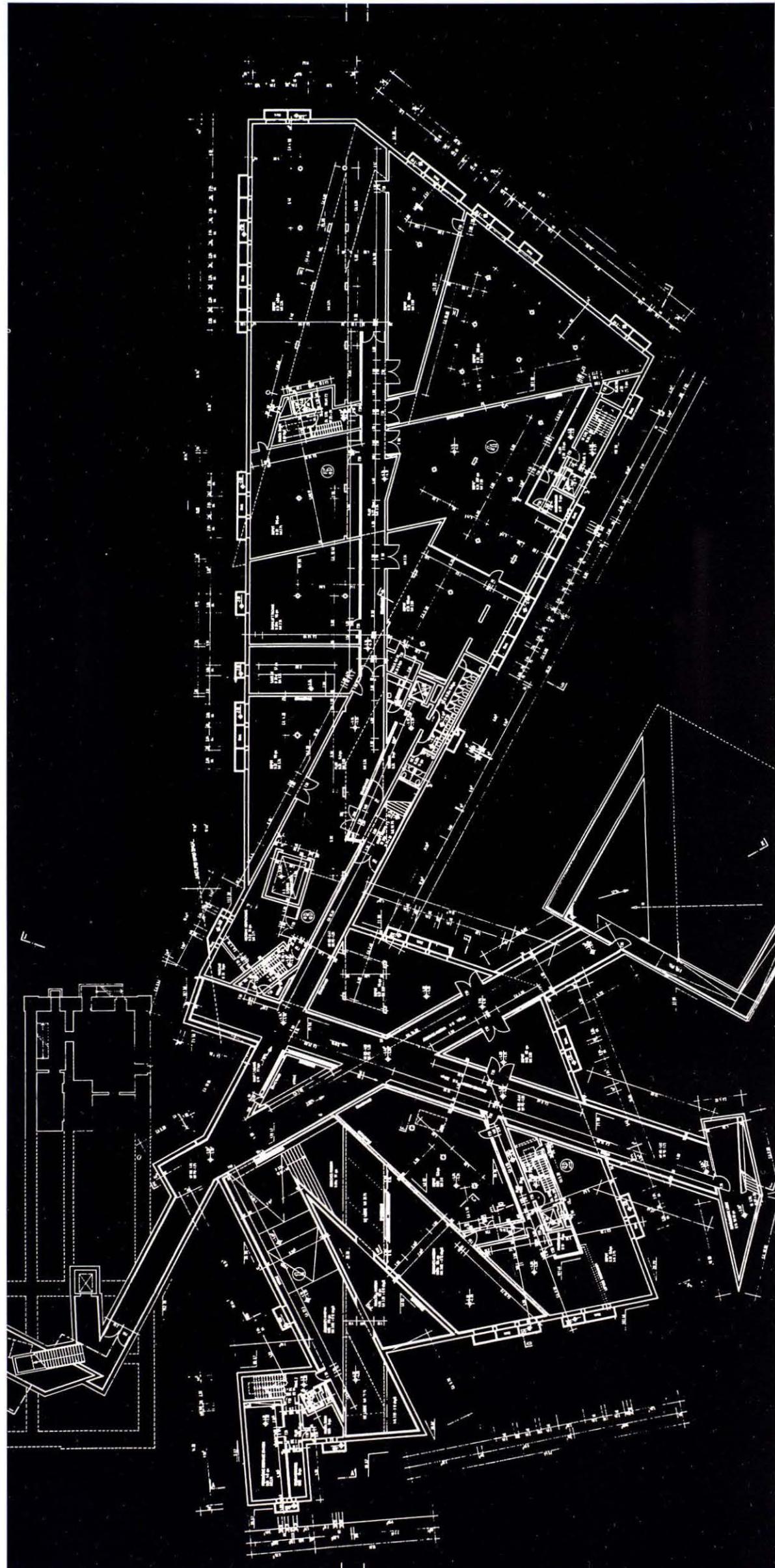
4

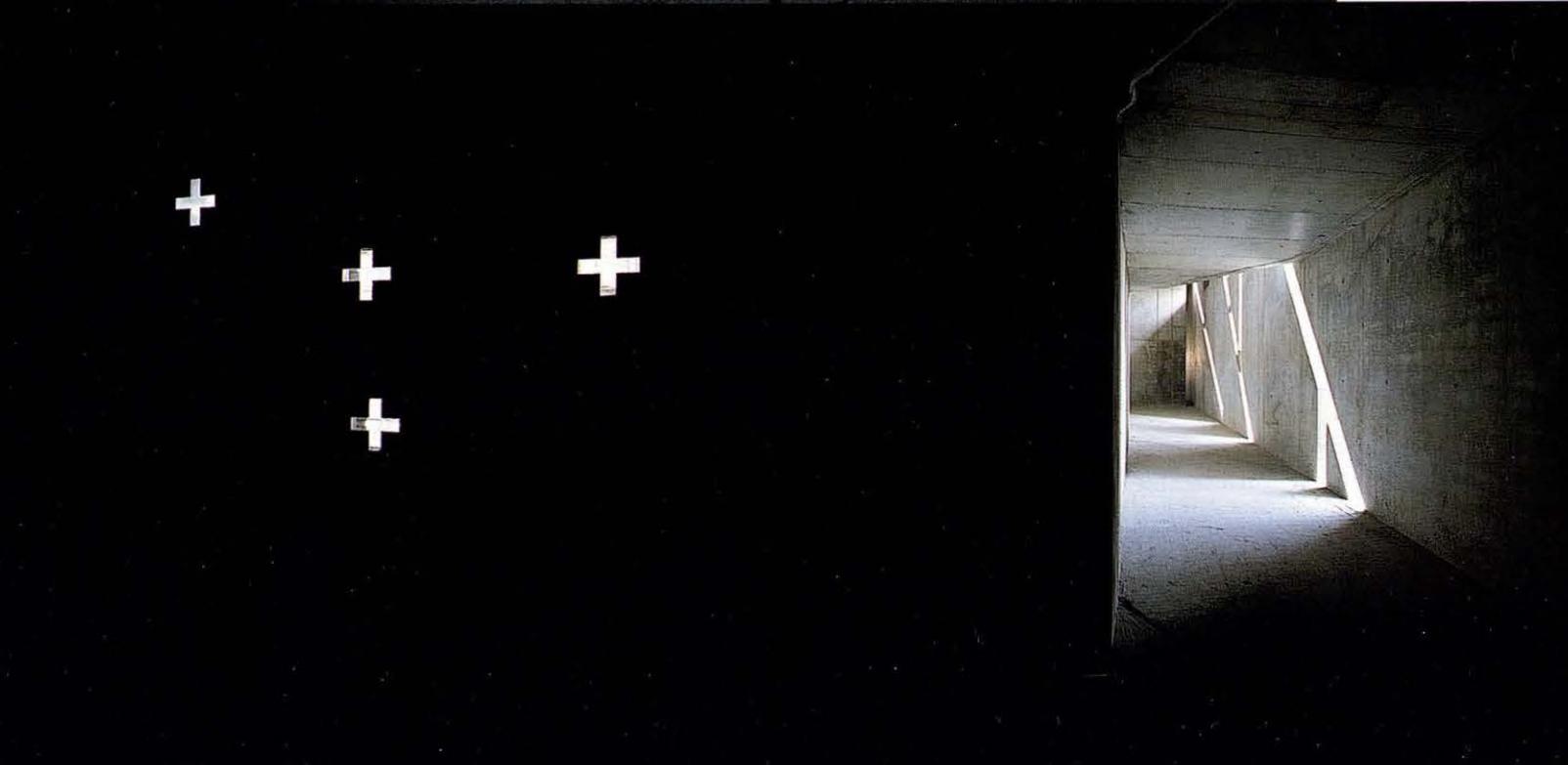
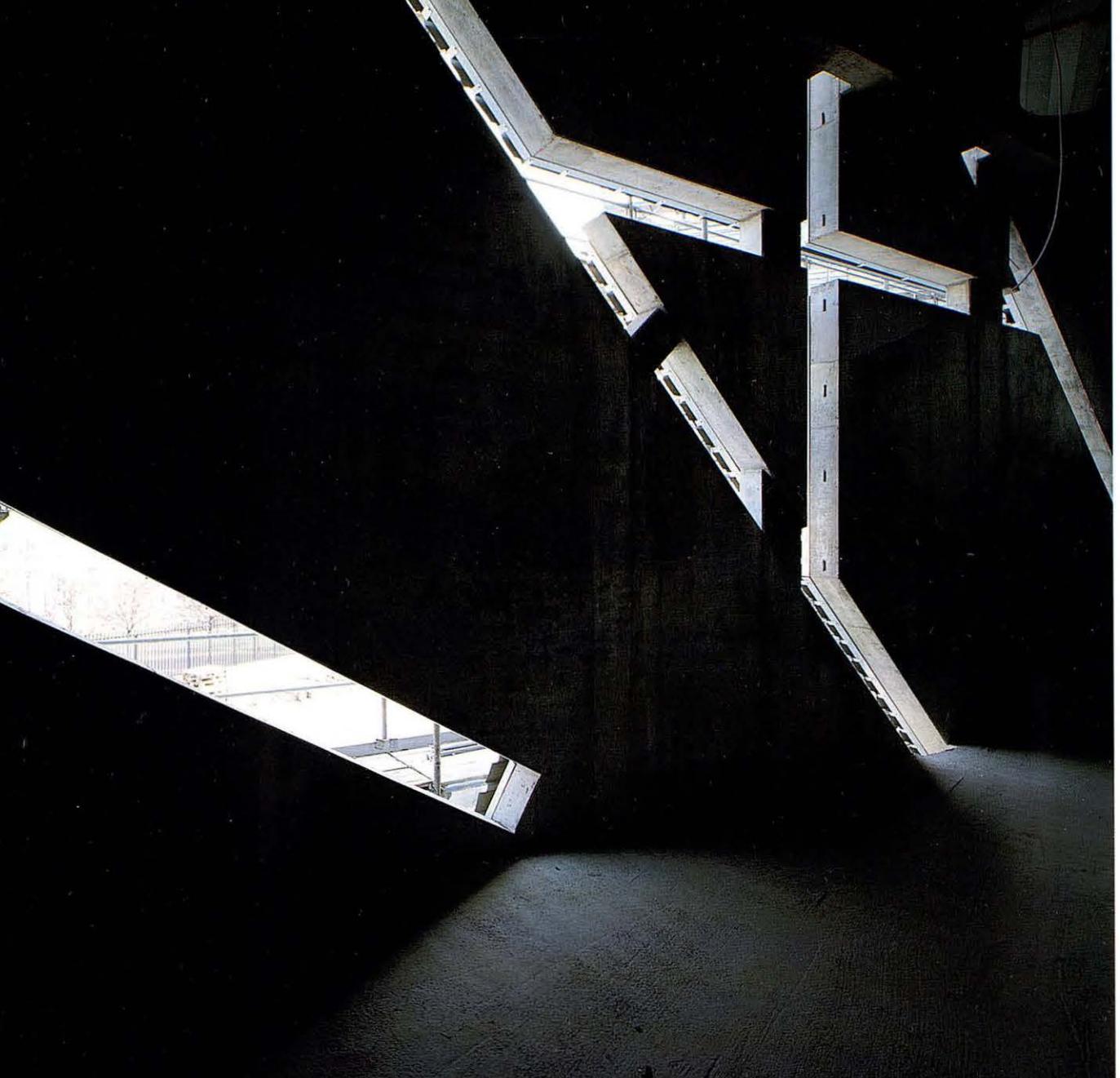
5

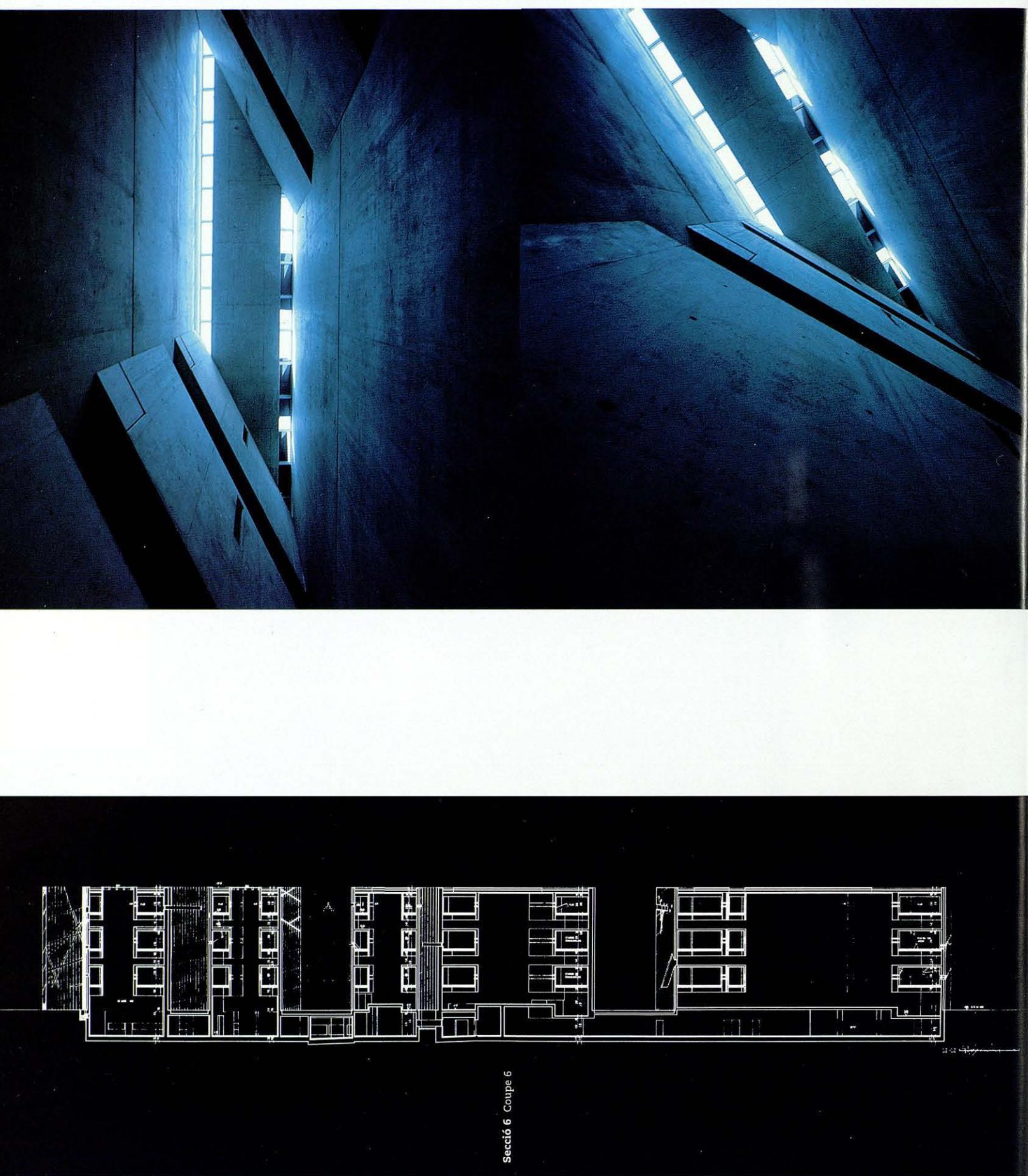

Plantes segona (exposició permanent) i soterrani
Plans des deuxièmes étage (exposition permanente) et sous-sol

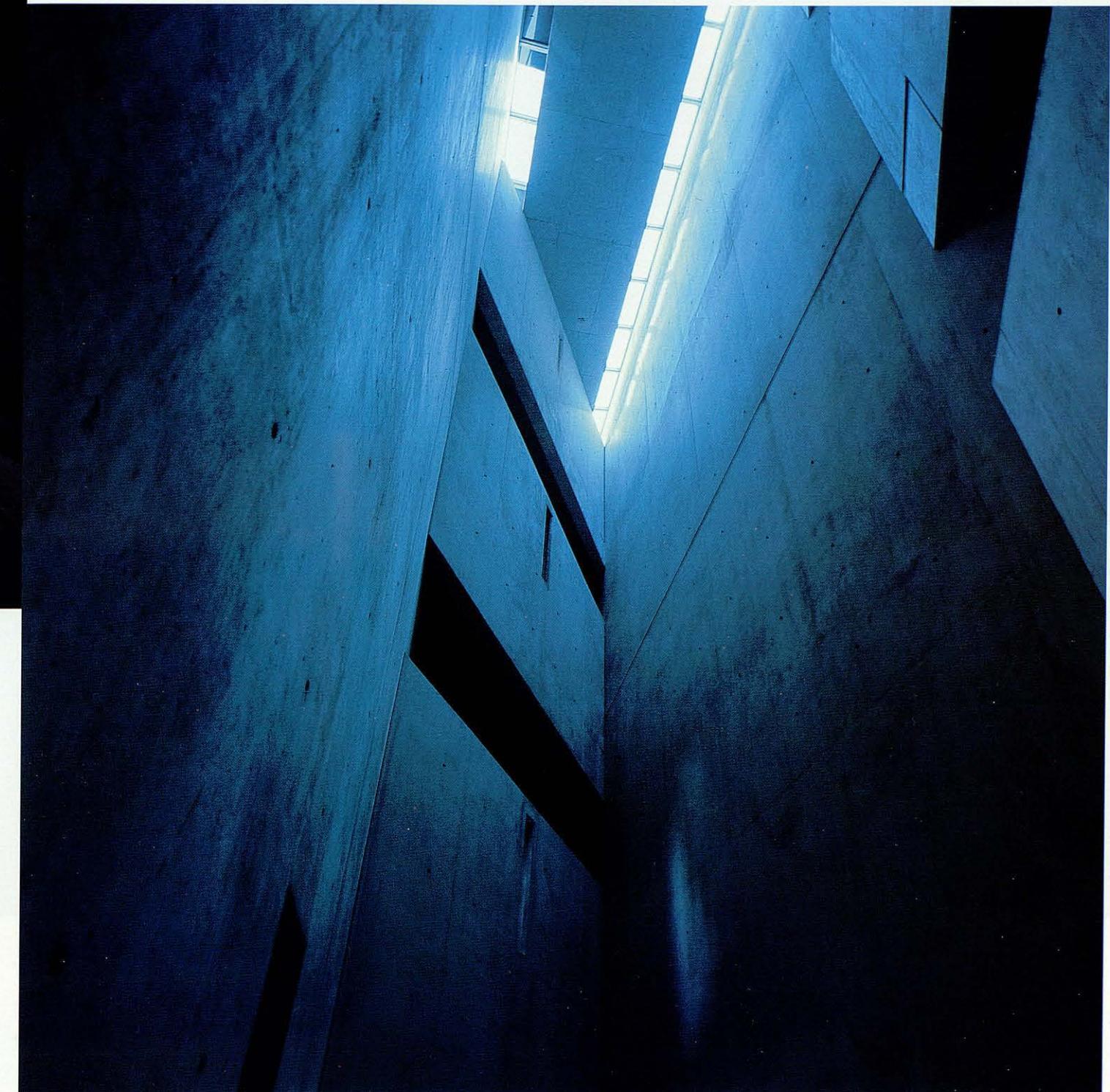

36

37